

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Alcaldes

Avui parlaré d'alcaldes a Lleida. Post-franquistes. N'hi ha de dos tipus: 1) de llarga durada, com aquelles piles alcalines que *'y duran y duran y duran'*, duracells; i 2) els vistos i no vistos, els badalls. En 40 anys d'ajuntaments democràtics, hem tingut 4 alcaldes. En el rànquing duracell domina **Antoni Siurana i Zaragoza**, alcalde sociata durant 22 anys!, havent recuperat l'alcaldia gràcies a una emocionant moció de censura, i que plega per ser conseller agrícola a la Generalitat. El substitueix un reserva de la plantilla, **Àngel Ros i Domingo**, beatífic alcalde amb 14 anys de comandament en plaça, i que toca el dos cap Andorra La Vella per fer d'ambaixador plenipotenciari. En el Top Ten badalls, **Manel Oronich i Miravet**, dos anys alcalde convergent, víctima de la moció siuranista; i **Fèlix Larrosa i Piqué**, que relleva Ros i just si arriba a l'any. Així les coses, i per desempatar, salta a la palestra **Miquel Pueyo i París**, alcalde tripartit, o millor dit, partidari del 3 en 1, aterra a mitjans del 2019. No porta ni dos anys, i malgrat que dues regidores ja li han fet el salt, està decidit, erra que erra, a consumir el viacrucis. Sacrificat de mena, aquest Diumenge de Resurrecció, Pueyo s'ha repenjat en la creu, tot avisant que tornarà a presentar-se. Moral. Més que l'Alcoyano.